

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 06 października 2015 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.**

przeciwko **S. K.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. na rzecz pozwanej S. K. kwotę 197 złotych (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 złotych (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Dnia 14 czerwca 2013 roku powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagając się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej S. K. kwoty 1 048,79 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 14 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania, w uzasadnieniu wskazując, iż pozwana w dniu 06 sierpnia 2005 roku zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. – poprzednikiem prawnym powoda, umowę bankową numer PG\ (...), na podstawie której uzyskała pożyczkę, której w umówionym przez strony terminie nie spłaciła.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 listopada 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1481820/13 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Na skutek sprzeciwu pozwanej S. K. od powyższego orzeczenia, w którym pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, zarzut braku wykazania przez powoda istnienia zobowiązania i jego wysokości oraz braku zawiadomienia jej o dokonanych przelewach wierzytelności, postanowieniem z dnia 13 maja 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

W uzupełnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, iż powód nie wykazał, że zawarła ona umowę bankową, jak również tego, że nie wywiązała się z warunków tej umowy, a także – że powód nabył wierzytelność pozwanej, albowiem z

załączonej do pozwu umowy przelewu wierzytelności z dnia 06 czerwca 2012 roku nie wynika, czyje wierzytelności zostały przez powoda nabyte i w jakiej wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 06 sierpnia 2005 roku S. K. oraz (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zawarli umowę pożyczki numer PG \ (...), na podstawie której S. K. udzielono pożyczki w wysokości 15 265,94 złotych.

Pożyczka miała zostać zwrócona w 42 równych miesięcznych ratach.

umowa pożyczki numer PG \ (...) – k. 83-88 akt

Dnia 03 listopada 2010 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. na podstawie ksiąg bankowych wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) przeciwko S. K. wskazujący na jej zadłużenie wobec banku w łącznej kwocie 811,80 złotych.

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2011 roku wydanym w sprawie o sygn. akt XIII 1 Co 7733/10 Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku nadał powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2012 roku wydanym w sprawie o sygn. akt KM 704/11 komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Południe w Gdańsku A. K. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko S. K., z uwagi na bezskuteczność prowadzonej egzekucji.

bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) – k. 89; postanowienie z dnia 12 stycznia 2011 roku – k. 90 akt;

postanowienie z dnia 13 stycznia 2012 roku – k. 91 akt

Dnia 08 czerwca 2012 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zawarła z Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności, z tym że wierzytelności będące przedmiotem umowy określone zostały w załączniku nr 1 do umowy.

umowa przelewu wierzytelności z dnia 08 czerwca 2012 roku – k. 58-60 akt

Pismem z datą w nagłówku „dnia 04 lipca 2012 roku” Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. poinformował S. K. o przelewie wierzytelności wynikającej z umowy nr numer PG \ (...) zawartej z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W..

Pismem z datą w nagłówku „dnia 30 kwietnia 2013 roku” Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. poinformował S. K., iż posiada ona dług w wysokości 1 478,95 złotych wynikający z umowy numer PG \ (...) zawartej z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W..

pismo – k. 62-63 akt; zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 64 akt

W dniu 14 czerwca 2013 roku łączna wysokość zadłużenia S. K. wynikająca z umowy numer PG \ (...) zawartej w dniu 06 sierpnia 2005 roku została stwierdzona dokumentem księgowym w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/101/28/ (...) i wynosiła kwotę 1 048,79 złotych obejmując: kwotę 566,48 złotych tytułem należności głównej oraz kwotę 482,31 złotych tytułem odsetek.

wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/101/22/ (...) z dnia 14 czerwca 2013 roku – k. 61 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich

zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej S. K. kwoty 1 048,79 złotych wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania, swoje roszczenie wywodząc z umowy łączącej pozwaną z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. – poprzednikiem prawnym powoda.

Wobec przedłożenia przez powoda umowy numer PG\ (...) z dnia 06 sierpnia 2005 roku, na podstawie której S. K. udzielono pożyczki w wysokości 15 265,94 złotych, Sąd nie miał wątpliwości, iż pozwaną i poprzednika prawnego powoda (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. łączył stosunek prawny pożyczki.

Z uwagi na fakt, iż spośród podniesionych przez pozwaną zarzutów, zarzut przedawnienia był zarzutem najdalej idącym, Sąd rozważył go w pierwszej kolejności uznając jednakże, iż nie jest on zasadny.

Zgodnie z treścią art. 120 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, przy czym jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Wymagalność roszczenia utożsamiana jest więc z chwilą, z upływem której wierzyciel może domagać się od dłużnika spełnienia świadczenia.

Stosownie natomiast do treści art. 123 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (§ 1 pkt 1).

Nie ma żadnych wątpliwości, jako że jest to stanowisko ugruntowane w orzecznictwie (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2008 roku, sygn. akt V CSK 386/07, niepublikowany oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 roku, sygn. akt II CSK 196/14, Biuletyn SN 2015, nr 2, poz. 11), iż poprzez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, bieg przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszym procesie został przerwany i rozpoczął się na nowo z chwilą wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, tj. z dniem 12 stycznia 2011 roku, jak wynika bowiem z dołączonych do pozwu dokumentów postanowieniem z dnia 12 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt XIII 1 Co 7733/10 bankowemu tytułowi egzekucyjnemu numer (...) wystawionemu przeciwko S. K. nadano klauzulę wykonalności. W niniejszej sprawie z dołączonych do akt dokumentów wynika również, iż przeciwko pozwanej S. K. w oparciu o ten tytuł wykonawczy było prowadzone postępowanie egzekucyjne zakończone postanowieniem z dnia 13 stycznia 2012 roku o umorzeniu tegoż postępowania, z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

A zatem w realiach niniejszej sprawy przyjąć należało, iż przerwanie biegu terminu przedawnienia dochodzonego w sprawie roszczenia nastąpiło dwukrotnie – poprzez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i poprzez wszczęcie i prowadzenie postępowania egzekucyjnego, zaś termin przedawnienia rozpoczął swój bieg na nowo dopiero po umorzeniu tegoż postępowania egzekucyjnego. Skoro nastąpiło to postanowieniem z dnia 13 stycznia 2012 roku, trzyletni termin przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie upłynąłby zatem najwcześniej z dniem 13 stycznia 2015 roku, tymczasem pozew w niniejszym postępowaniu został złożony w dniu 14 czerwca 2013 roku, a zatem niewątpliwie jeszcze przed upływem terminu przedawnienia przedmiotowego roszczenia.

W ocenie Sądu podniesiony przez pozwaną S. K. zarzut niewykazania przez powoda nabycia wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanej uznać należy za zasadny.

Z przedłożonej przez powoda Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. umowy przelewu wierzytelności z dnia 08 czerwca 2012 roku wynika, że powód nabył na podstawie tej umowy od (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. wierzytelności określone w załączniku nr 1 do tej umowy.

Jednakże, w niniejszej sprawie powód nie przedłożył przedmiotowego załącznika zawierającego wykaz nabytych wierzytelności.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, nadto zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, to strony mają dążyć do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, zaś w razie nieuzasadnionej bierności strona naraża się na sankcję w postaci przegrania procesu. Niewątpliwie, w świetle powyższych zasad, to na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodu istotnych dla uwzględnienia powództwa okoliczności, w tym istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności oraz jej nabycia przez powoda w drodze przelewu od poprzedniego wierzyciela. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodami, zgodnie z ciężarem rozkładu dowodu wynikającym z art. 6 k.c. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 czerwca 2013 roku, sygn. akt V CSK 329/12, Lex nr 1375500).

W ocenie Sądu powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. nie sprostął nałożonemu na niego obowiązkowi udowodnienia przede wszystkim skutecznego nabycia przedmiotowej wierzytelności, co uzasadniałoby jego uprawnienie do dochodzenia roszczenia od pozwanej S. K. w przedmiotowym postępowaniu, albowiem z treści przedłożonej umowy przelewu wierzytelności z dnia 08 czerwca 2012 roku nie wynika, jakie wierzytelności na podstawie tej umowy przysługują powodowi oraz w stosunku do kogo konkretnie, z jakiego tytułu i w jakiej wysokości je nabył. Informacje te zawarte zostały w wykazie wierzytelności stanowiącym załącznik nr 1 do umowy, którego to załącznika powód jednakże nie przedłożył, a do czego obligował go rozkład ciężaru dowodu, w sytuacji, gdy tę okoliczność kwestionowała strona przeciwna.

Na marginesie tylko wskazać należy, iż pozostałe zarzuty pozwanej S. K. takie jak brak wezwania pozwanej do zapłaty, czy ewentualny brak wykazania zawiadomienia jej o przelewie wierzytelności, są to okoliczności, które w ocenie Sądu, nie mają wpływu na ewentualną ważność umowy cesji. Brak bowiem zawiadomienia o dokonanym przelewie wierzytelności rodzi jedynie skutki przewidziane w art. 512 k.c. i może mieć znaczenie jedynie w przypadku, gdyby dłużnik spełnił świadczenie do rąk poprzedniego wierzyciela.

Uznając zatem, że z uwagi na fakt, iż powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. nie wykazał w sposób nie budzący wątpliwości, iż nabył w drodze umowy cesji konkretnie tę wierzytelność, której dochodzi w niniejszym postępowaniu, a więc, że w stosunku do pozwanej S. K. nabył uprawnienia pierwotnego wierzyciela, brak jest podstaw do uwzględnienia żądania pozwu, stąd też Sąd wyrokiem w oparciu o treść art. 6 k.c. a contrario w zw. z art. 509 k.c., powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) w punkcie II wyroku zasądził od powoda jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie, na rzecz pozwanej, kwotę 197 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.